

عنوان مقاله:

پتانسیل یابی مناطق سیل خیز و امکان سنجی مدیریت سیلاب در نقشه های کوچک مقیاس (مطالعه موردی رودخانه های حوضه کارون در محدوده استان اصفهان)

محل انتشار:

دهمین سمینار بین المللی مهندسی رودخانه (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

رضا فرشاد

سعید جعفری رودسری

سیروس آرمان

مهدی نوربخش

خلاصه مقاله:

طی سال های گذشته روند تصاعدی خسارات ناشی از سیل بسیار بیشتر از سایر بلایای طبیعی در جهان بوده و این امر برای کشورمان ایران نیز صادق است به نحوی که طی سال های اخیر حدود 70 درصد از اعتبارات سالانه کاهش اثرات بلایای طبیعی در جهان به جبران خسارات ناشی از سیل اختصاص داده شده است. در یک برنامه مدون در قالب یک طرح عمل (Action Plan) می توان برنامه ریزی لازم را برای فاصله زمانی هشدار سیل تا وقوع آن، حین وقوع سیل و حتی پس از وقوع سیل با هدف کاهش تلفات جانی و خسارات مالی انجام داد. در این تحقیق با استفاده از کلیه اطلاعات و پارامترهای محیطی و استفاده از نقشه های کوچک مقیاس پتانسیل ها و محدودیت های رودخانه های حوضه کارون در محدوده استان اصفهان شناسایی گردیده و با تعیین اجزای مدیریت سیل که عبارت از اقدامات سازه ای و غیر سازه ای و مجموعه ای از سیاست های مدیریتی، حقوقی و قانونی می باشد امکان سنجی سیستم های مناسب مدیریت سیلاب صورت گرفت. مزیت روش استفاده شده اینست که با استفاده از نقشه های کوچک مقیاس و با هزینه کم می توان به شناسایی مناطق مستعد سیل خیز اقدام نموده و هزینه نقشه برداری را در مناطق شناسایی شده صرف نمود. در این روش با توجه به اینکه بین ضرورت انجام و امکان انجام مدیریت سیلاب تفاوت ماهیتی وجود دارد با استفاده از نقشه های کاربری اراضی، پهنه های سیلابی، عملیات اجرایی پوشش گیاهی و تعیین مناطقی که امکان توسعه، بهبود و احیای پوشش های گیاهی اعم از مرتع، جنگل و اراضی کشاورزی و مدیریت بهره برداری از سیلاب اعم از پخش سیلاب، ذخیره سازی و یا تغذیه مصنوعی وجود دارد ضرورت اعمال مدیریت سیلاب برای هریک از کاربری ها به ازای دوره های بازگشت مختلف سیل تعیین گردید.

کلمات کلیدی:

کارون، پهنه بندی سیلاب، مدیریت سیل، دوره بازگشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/677175>

